Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 25ης Ιουνίου 2020*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ρήτρα διαιτησίας –Προσωπικό των διεθνών αποστολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εσωτερικός διαγωνισμός – Μη ανανέωση συμβάσεως εργασίας – Πράξη δυνάμενη να διαχωριστεί από τη σύμβαση»

Στην υπόθεση C-730/18 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2018,

SC, εκπροσωπούμενη από τις A. Kunst, Rechtsanwältin, και L. Moro, avvocatessa,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Eulex Κοσσυφοπέδιο, εκπροσωπούμενη από την E. Raoult, avocate,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, M. Safjan, L. Bay Larsen (εισηγητή), C. Toader και N. Jääskinen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: M. Longar, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Νοεμβρίου 2019,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 5ης Μαρτίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η SC ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο (T-242/17, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2018:586), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή με την οποία η νυν αναιρεσείουσα ζήτησε, βάσει των άρθρων 272 και 340 ΣΛΕΕ, πρώτον, να διαπιστωθεί ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο είχε παραβεί τις συμβατικές και εξωσυμβατικές υποχρεώσεις της έναντι της ιδίας, δεύτερον, να διαπιστωθεί ότι ο εσωτερικός διαγωνισμός τον οποίο διοργάνωσε η Eulex Κοσσυφοπέδιο το 2016 για την κάλυψη της θέσεως εισαγγελέα (διαγωνισμός EK30077) (στο εξής: εσωτερικός διαγωνισμός του 2016) και η μη ανανέωση της συμβάσεως εργασίας της ήταν παράνομα, καθώς και, τρίτον, να υποχρεωθεί η Eulex Κοσσυφοπέδιο σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας και σε καταβολή χρηματικής ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη λόγω της εκ μέρους της Eulex Κοσσυφοπέδιο παραβάσεως των συμβατικών και εξωσυμβατικών υποχρεώσεών της.

Το νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 10, παράγραφος 3, της κοινής δράσης 2008/124/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με την Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιβολή του κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο (Eulex Κοσσυφοπέδιο) (ΕΕ 2008, L 42, σ. 92), ορίζει τα εξής:

«Οι όροι εργασίας, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις για το διεθνές και τοπικό προσωπικό καθορίζονται στις συμβάσεις μεταξύ της Eulex Κοσσυφοπέδιο και των μελών του προσωπικού.»

Το ιστορικό της διαφοράς

3 Η αποστολή Eulex Κοσσυφοπέδιο ιδρύθηκε με την κοινή δράση 2008/124 και, στη συνέχεια, παρατάθηκε επανειλημμένως.

4 Η SC εργάσθηκε για την Eulex Κοσσυφοπέδιο ως εισαγγελέας, δυνάμει πέντε διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, από τις 4 Ιανουαρίου 2014 έως τις 14 Νοεμβρίου 2016. Οι δύο πρώτες συμβάσεις περιείχαν ρήτρα διαιτησίας που όριζε τα «δικαστήρια των Βρυξελλών» (Βέλγιο) ως αρμόδια σε περίπτωση διαφοράς εκ της συμβάσεως. Οι τρεις τελευταίες συμβάσεις προέβλεπαν, στο άρθρο 21 εκάστης, την αρμοδιότητα «του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάσει του άρθρου 272 [ΣΛΕΕ]», για κάθε διαφορά που απορρέει από τη σύμβαση ή σχετίζεται με αυτήν.

5 Το άρθρο 1.2 της τελευταίας συμβάσεως μεταξύ της Eulex Κοσσυφοπέδιο και της νυν αναιρεσείουσας ορίζει ότι «[τ]α ακόλουθα έγγραφα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της συμβάσεως (κατόπιν επικυρώσεως): το CONOPS/OPLAN, συμπεριλαμβανομένου του κώδικα δεοντολογίας (ΚΔ) και των τυποποιημένων διαδικασιών λειτουργίας (ΤΔΛ)».

6 Την 1η Ιουλίου 2014, γνωστοποιήθηκε στην SC από τον ιεραρχικώς προϊστάμενό της η διοργάνωση εσωτερικού διαγωνισμού για τη θέση εισαγγελέα, δεδομένου ότι, δυνάμει του σχεδίου επιχειρήσεων (στο εξής: OPLAN), ο αριθμός των εισαγγελέων έπρεπε να μειωθεί και το άρθρο 4.3 των τυποποιημένων διαδικασιών λειτουργίας σχετικά με την αναδιοργάνωση (στο εξής: ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση) προέβλεπε διαγωνισμό στην περίπτωση αυτή. Ο εσωτερικός διαγωνισμός διεξήχθη το καλοκαίρι του 2014 και εν συνεχεία ακυρώθηκε.

7 Στις 24 Ιουνίου 2016, η SC ενημερώθηκε με έγγραφο του γραφείου ανθρωπίνων πόρων της Eulex Κοσσυφοπέδιο ότι ένας νέος εσωτερικός διαγωνισμός για τη θέση εισαγγελέα είχε προβλεφθεί για τον Ιούλιο του 2016, λόγω της μειώσεως του αριθμού των διαθέσιμων θέσεων.

8 Με έγγραφο του προϊσταμένου του γραφείου ανθρωπίνων πόρων της 30ής Σεπτεμβρίου 2016, η SC πληροφορήθηκε ότι είχε αποτύχει στον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 (στο εξής: απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016). Με το ίδιο έγγραφο, η SC πληροφορήθηκε ότι η σύμβαση εργασίας της, η οποία έληγε στις 14 Νοεμβρίου 2016, δεν επρόκειτο να ανανεωθεί και ότι οι λεπτομέρειες σχετικά με αυτή τη λήξη της συμβάσεως θα της κοινοποιούνταν αργότερα (στο εξής: απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας).

9 Με έγγραφο της 10ης Οκτωβρίου 2016, η SC υπέβαλε, ενώπιον της αρχηγού αποστολής, διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και κατά της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας.

10 Με έγγραφο της 31ης Οκτωβρίου 2016, η αρχηγός αποστολής απέρριψε την ένσταση της SC.

Η προσφυγή-αγωγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Απριλίου 2017, η SC άσκησε προσφυγή-αγωγή με τέσσερα, κατ' ουσίαν, αιτήματα. Με το πρώτο και το δεύτερο αίτημα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο είχε παραβεί τις συμβατικές και εξωσυμβατικές υποχρεώσεις της. Με το τρίτο αίτημα, η SC ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και η απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας ήταν παράνομες. Με το τέταρτο αίτημα ζήτησε να υποχρεωθεί η Eulex Κοσσυφοπέδιο να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που της προξένησε διά της παραβάσεως των συμβατικών και εξωσυμβατικών υποχρεώσεών της.

12 Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η SC προέβαλε πέντε λόγους. Ο πρώτος λόγος αφορούσε παράβαση των ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση καθώς και των τυποποιημένων διαδικασιών λειτουργίας για την επιλογή του προσωπικού. Ο δεύτερος λόγος αφορούσε παράβαση αυτών των τυποποιημένων διαδικασιών λειτουργίας, παράβαση του δεοντολογικού και πειθαρχικού κώδικα της Eulex Κοσσυφοπέδιο, παραβίαση των συμβατικών αρχών της δίκαιης μεταχειρίσεως και της καλής πίστεως καθώς και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως. Ο τρίτος, ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος αφορούσαν, κατ' ουσίαν, παραβίαση διαφόρων αρχών του δικαίου της Ένωσης και παράβαση αποφάσεων της Eulex Κοσσυφοπέδιο. Εξάλλου, η SC προέβαλε την ύπαρξη συμβατικής και εξωσυμβατικής ευθύνης της Eulex Κοσσυφοπέδιο.

13 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Αυγούστου 2017, η Eulex Κοσσυφοπέδιο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της ως άνω ενστάσεως στις 20 Οκτωβρίου 2017.

14 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να εξετάσει την ένσταση αυτή απαραδέκτου, απέρριψε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 126 του Κανονισμού Διαδικασίας, την προσφυγή-αγωγή της SC ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη παντός νομικού ερείσματος.

15 Προκειμένου να διαπιστώσει τον προδήλως απαράδεκτο χαρακτήρα του τρίτου αιτήματος της προσφυγής-αγωγής, πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 μπορούσε να διαχωριστεί από τη σύμβαση εργασίας μεταξύ της SC και της Eulex Κοσσυφοπέδιο (στο εξής: σύμβαση εργασίας). Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας μπορούσε επίσης να διαχωριστεί από τη σύμβαση αυτή. Βάσει των στοιχείων αυτών, τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το εν λόγω

αίτημα έπρεπε να θεωρηθεί ως αίτημα ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και ότι ένα τέτοιο αίτημα έπρεπε να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο καθόσον είχε υποβληθεί εκπρόθεσμα από την SC.

Αιτήματα των διαδίκων

16 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η SC ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·

– να δεχθεί την προσφυγή-αγωγή, με εξαίρεση τον πέμπτο λόγο·

– επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και

– να καταδικάσει την Eulex Κοσσυφοπέδιο στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

17 Η Eulex Κοσσυφοπέδιο ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει την SC στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

18 Η SC προβάλλει πέντε λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 272 ΣΛΕΕ. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου αυτού, προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση των ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση, προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση των άρθρων 268 και 270 ΣΛΕΕ. Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση των τελευταίων αυτών άρθρων και του άρθρου 272 ΣΛΕΕ καθώς και των άρθρων 31 και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιχειρήματα των διαδίκων

19 Με το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, το οποίο πρέπει να εξεταστεί πρώτο, η SC υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 καθώς και η απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας έπρεπε να θεωρηθούν ως διοικητικής φύσεως αποφάσεις δυνάμενες να διαχωριστούν από τη σύμβαση και καθόσον έκρινε, κατά συνέπεια, ότι δεν μπορούσαν να προσβληθούν βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ.

20 Όσον αφορά, πρώτον, την απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016, η SC υποστηρίζει ότι η απόφαση αυτή ελήφθη βάσει των ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε βασίμως να κρίνει ότι η εν λόγω απόφαση δεν ελήφθη βάσει της συμβάσεως εργασίας, ενώ το άρθρο 1.2 της συμβάσεως αυτής όριζε ρητώς ότι οι τυποποιημένες διαδικασίες λειτουργίας «αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της συμβάσεως» όπως και το OPLAN.

21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η SC δεν προέβαλε κανένα λόγο αντλούμενο από τις ρήτρες της συμβάσεως που τη συνέδεε με την EULEX Κοσσυφοπέδιο, αν και αυτή είχε προβάλει διάφορους λόγους αντλούμενους από παράβαση των ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση.

22 Όσον αφορά, δεύτερον, την απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας, η SC υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει σε πολλές υποθέσεις ότι μια τέτοια απόφαση συνδέεται με τη σύμβαση. Το γεγονός και μόνον ότι η σύμβαση αυτή δεν περιέχει ρήτρα περί ανανεώσεώς της ουδόλως επηρεάζει το βάσιμο του συμπεράσματος αυτού.

23 Η SC προσθέτει ότι η προσέγγιση που υιοθέτησε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη έχει ως αποτέλεσμα να εμποδίζεται συστηματικώς το προσωπικό της Eulex Κοσσυφοπέδιο να προβάλλει ενώπιον του Δικαστηρίου το μεγαλύτερο μέρος των παραπόνων του σχετικά με την απασχόλησή του και, ειδικότερα, να θέσει υπό αμφισβήτηση τις σοβαρότερες αποφάσεις που λαμβάνονται ως προς αυτό. Μια τέτοια προσέγγιση συνιστά παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

24 Η Eulex Κοσσυφοπέδιο υποστηρίζει ότι η προσέγγιση που υιοθέτησε το Γενικό Δικαστήριο είναι σύμφωνη με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία το άρθρο 272 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς.

25 Συγκεκριμένα, κατά την Eulex Κοσσυφοπέδιο, η ρήτρα διαιτησίας που περιέχεται στη σύμβαση εργασίας αφορά μόνον τις διαφορές που απορρέουν από την εν λόγω σύμβαση αυτή ή σχετίζονται με αυτήν. Επομένως, μόνον τα ζητήματα που συνδέονται άρρηκτα με τη σύμβαση εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ. Μολονότι, όμως, τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή των αποφάσεων του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν πράγματι συνέπειες επί του προσωπικού της EULEX Κοσσυφοπέδιο, πρέπει εντούτοις να θεωρούνται ως διοικητικής φύσεως πράξεις δυνάμενες να διαχωριστούν από τη σύμβαση αυτή.

26 Επομένως, η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 απορρέει από απόφαση εξωτερική προς την Eulex Κοσσυφοπέδιο και όχι από την εν λόγω σύμβαση. Η εξωτερική αυτή απόφαση αποτυπώθηκε στο OPLAN και στη συνέχεια τέθηκε σε εφαρμογή εντός του πλαισίου που καθόριζαν οι τυποποιημένες διαδικασίες λειτουργίας.

27 Συναφώς, κατά την Eulex Κοσσυφοπέδιο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το OPLAN και οι τυποποιημένες διαδικασίες λειτουργίας συνιστούν συμβατικής φύσεως έγγραφα. Ασφαλώς, από το άρθρο 1.2 της συμβάσεως εργασίας προκύπτει ότι τα έγγραφα αυτά αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της εν λόγω συμβάσεως. Εντούτοις, πρόκειται για πράξεις γενικής ισχύος που δεν περιορίζονται κατ' ανάγκην σε συμβατικής φύσεως ζητήματα.

28 Όσον αφορά την απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας, κατά την Eulex Κοσσυφοπέδιο, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς στήριξε τα συμπεράσματά του στο γεγονός ότι στη σύμβαση μεταξύ της Eulex Κοσσυφοπέδιο και της SC δεν υπάρχει ρήτρα περί ανανεώσεώς της.

29 Εξάλλου, κατά την Eulex Κοσσυφοπέδιο, η SC αβασίμως προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι απεκδύθηκε εν γένει την αρμοδιότητά του που απορρέει από τη ρήτρα διαιτησίας, διότι το Γενικό Δικαστήριο απλώς απέρριψε την προσφυγή-αγωγή καθόσον αυτή ήταν, εν μέρει, προδήλως απαράδεκτη και, εν μέρει, προδήλως στερούμενη παντός νομικού ερείσματος, χωρίς να αποκλείσει το ενδεχόμενο να ασκηθεί προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

30 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 272 ΣΛΕΕ συνιστά ιδιόμορφο κανόνα ο οποίος επιτρέπει την προσφυγή ενώπιον του δικαστή της Ένωσης δυνάμει ρήτρας διαιτησίας συνομολογηθείσας από τους συμβαλλομένους στο πλαίσιο συμβάσεων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, τούτο δε άνευ περιορισμών όσον αφορά τη φύση του ασκούμενου ενώπιον του δικαστή της Ένωσης ενδίκου βοηθήματος (αποφάσεις της 26ης Φεβρουαρίου 2015, Planet κατά Επιτροπής, C-564/13 P, EU:C:2015:124, σκέψη 23, και της 7ης Νοεμβρίου 2019, Rose Vision κατά Επιτροπής, C-346/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:939, σκέψη 99).

31 Εξάλλου, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ μπορεί να ασκείται κατά όλων των πράξεων των θεσμικών οργάνων, ανεξάρτητα από τη φύση ή τη μορφή τους, οι οποίες αποσκοπούν στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων ικανών να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο κατά Επιτροπής, C-506/13 P, EU:C:2015:562, σκέψη 16· πρβλ., επίσης, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψη 8).

32 Εντούτοις, όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, όταν έχει συναφθεί σύμβαση μεταξύ του προσφεύγοντος και ενός θεσμικού οργάνου, ο δικαστής της Ένωσης μπορεί να επιληφθεί προσφυγής βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ μόνον αν η προσβαλλόμενη πράξη αποσκοπεί στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων εκτός των ορίων της συμβατικής σχέσεως που συνδέει τους συμβαλλομένους, τα οποία συναρτώνται με την άσκηση προνομιών δημόσιας εξουσίας που απονέμονται στο συμβαλλόμενο θεσμικό όργανο ως διοικητική αρχή (αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο κατά Επιτροπής, C-506/13 P, EU:C:2015:562, σκέψη 20, και της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Alfamicro κατά Επιτροπής, C-14/18 P, EU:C:2019:159, σκέψη 50).

33 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, αντιστοίχως με τις σκέψεις 39 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και η απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας δεν στηρίζονταν στη σύμβαση εργασίας. Εξ αυτού συνήγαγε, με τη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, μολονότι η SC είχε ρητώς στηρίξει το τρίτο αίτημα της προσφυγής-αγωγής της στο άρθρο 272 ΣΛΕΕ, το αίτημα αυτό έπρεπε να θεωρηθεί ακυρωτικό αίτημα υποβληθέν βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

34 Πρώτον, προκειμένου να διαπιστώσει ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 μπορούσε να διαχωριστεί από τη σύμβαση εργασίας, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε καταρχάς, με τη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι ο διαγωνισμός αυτός είχε διοργανωθεί από την Eulex Κοσσυφοπέδιο σε συνέχεια της αποφάσεως περί μειώσεως του προσωπικού της εν λόγω αποστολής, η οποία ελήφθη κατόπιν της εγκρίσεως του OPLAN από το Συμβούλιο και της εγκρίσεως του σχεδίου αναπτύξεως της Eulex Κοσσυφοπέδιο από τον διοικητή των μη στρατιωτικών επιχειρήσεων. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι η απόφαση περί διοργανώσεως του εν λόγω διαγωνισμού συνιστούσε διοικητικής φύσεως πράξη η οποία δεν είχε εκδοθεί βάσει της συμβάσεως εργασίας.

35 Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε, με τη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στο γεγονός ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 είχε ληφθεί από την εξεταστική επιτροπή επιλογής στο πλαίσιο του καθεστώτος που περιγράφεται στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, προκειμένου να καταλήξει, με τη σκέψη 42 της εν λόγω διατάξεως, ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 βρισκόταν εκτός των ορίων της συμβατικής σχέσεως που συνέδεε την SC με την Eulex Κοσσυφοπέδιο και απέρρεε από την άσκηση προνομιών δημόσιας εξουσίας που είχαν απονεμηθεί στην Eulex Κοσσυφοπέδιο υπό την ιδιότητά της ως διοικητικής αρχής.

36 Εντούτοις, επισημαίνεται, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον έκρινε ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 εντασσόταν στο πλαίσιο ενός καθεστώτος καθοριζομένου από το OPLAN και από το σχέδιο αναπτύξεως της Eulex Κοσσυφοπέδιο, περιέγραψε κατά τρόπο ελλιπή το νομικό πλαίσιο που διέπει την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως. Πράγματι, όπως υποστηρίζει η SC και δεν αμφισβητείται, εξάλλου, από την EULEX Κοσσυφοπέδιο, οι λεπτομέρειες διοργανώσεως του διαγωνισμού αυτού καθορίζονταν επίσης, εν μέρει, από τις ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση.

37 Αφετέρου, όσον αφορά το ζήτημα αν οι κανόνες του OPLAN και οι ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση είναι συμβατικής ή κανονιστικής φύσεως, από το άρθρο 10, παράγραφος 3, της κοινής δράσεως 2008/124 προκύπτει ότι οι όροι εργασίας και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις για το διεθνές και τοπικό προσωπικό καθορίζονται στις συμβάσεις μεταξύ της EULEX Κοσσυφοπέδιο και των μελών του προσωπικού.

38 Δεν αμφισβητείται ότι το άρθρο 1.2 της συμβάσεως εργασίας ορίζει ρητώς ότι το OPLAN και οι τυποποιημένες διαδικασίες λειτουργίας αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της συμβάσεως αυτής.

39 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να ερμηνεύσει το άρθρο 1.2 της συμβάσεως εργασίας, προκειμένου να εκτιμήσει το περιεχόμενο της διατάξεως αυτής και, ειδικότερα, τις ενδεχόμενες συνέπειές της επί της συμβατικής ή κανονιστικής φύσεως, ως προς την SC, των κανόνων που περιλαμβάνονται στο OPLAN και στις ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση. Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη προηγουμένως στην ερμηνεία αυτή, δεν μπορούσε νομίμως να αποφανθεί ότι ατομική απόφαση σχετική με την κατάσταση της SC εντός της Eulex Κοσσυφοπέδιο, η οποία ελήφθη στο πλαίσιο ενός καθεστώτος που καθοριζόταν μεταξύ άλλων από το OPLAN και τις ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση, παρήγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα εκτός των ορίων της συμβατικής σχέσεως μεταξύ SC και Eulex Κοσσυφοπέδιο.

40 Συναφώς, η διαπίστωση ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 ελήφθη προκειμένου να δοθεί συνέχεια στην απόφαση περί μειώσεως του προσωπικού της Eulex Κοσσυφοπέδιο, ως προς την οποία δεν αμφισβητήθηκε ότι είναι δυνατόν να διαχωριστεί από τη σύμβαση εργασίας, δεν σημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί χωρίς να προσδιορίσει επίσης το περιεχόμενο του άρθρου 1.2 της συμβάσεως αυτής.

41 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι το άρθρο 10, παράγραφος 3, της κοινής δράσεως 2008/124 προβλέπει ότι τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του διεθνούς πολιτικού προσωπικού της Eulex Κοσσυφοπέδιο καθορίζονται με σύμβαση, δεν μπορεί να αποκλειστεί εξαρχής το ενδεχόμενο οι γενικές αποφάσεις σχετικά με την οργάνωση της Eulex Κοσσυφοπέδιο να τίθενται σε εφαρμογή με ατομικές αποφάσεις σχετικές με την υπηρεσιακή κατάσταση των μελών του προσωπικού αυτού, οι οποίες εντάσσονται στο πλαίσιο των συμβατικών σχέσεων μεταξύ της Eulex Κοσσυφοπέδιο και των εν λόγω μελών.

42 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αποφάνθηκε, με τη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 μπορούσε να διαχωριστεί από τη σύμβαση εργασίας, χωρίς προηγουμένως να έχει ερμηνεύσει το άρθρο 1.2 της εν λόγω συμβάσεως.

43 Δεύτερον, προκειμένου να διαπιστώσει ότι η απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας μπορούσε να διαχωριστεί από τη σύμβαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε, με τη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στο γεγονός ότι η εν λόγω σύμβαση δεν περιελάμβανε ρήτρα περί ανανεώσεώς της. Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε εξ αυτού στο συμπέρασμα ότι η απόφαση περί προσφοράς ή μη προσφοράς νέας συμβάσεως στην SC δεν απέρρεε από τις ρήτρες που τη συνέδεαν με την Eulex Κοσσυφοπέδιο, αλλά ότι η απόφαση αυτή απλώς συνήγαγε τις συνέπειες της αποφάσεως σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016.

44 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι από το συμπέρασμα που περιλαμβάνεται στη σκέψη 42 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε νομίμως να στηριχθεί στη σχέση που υφίστατο μεταξύ της αποφάσεως σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας, προκειμένου να διαπιστώσει ότι η τελευταία αυτή απόφαση παρήγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα εκτός των ορίων της συμβατικής σχέσεως που συνέδεε την SC με την Eulex Κοσσυφοπέδιο.

45 Αφετέρου, μολονότι το γεγονός ότι η σύμβαση εργασίας δεν περιέχει ρήτρα προβλέπουσα ρητώς την ανανέωσή της υπό προκαθορισμένες περιστάσεις ενδέχεται να είναι κρίσιμο για την εκτίμηση του βασίμου της προσφυγής-αγωγής της SC, εντούτοις δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι η νομιμότητα της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως αυτής μπορεί να εκτιμηθεί χωρίς να ληφθούν υπόψη οι ρήτρες της εν λόγω συμβάσεως.

46 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι από το γράμμα του άρθρου 4.3 των ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση, τον συμβατικό χαρακτήρα του οποίου όφειλε να εξετάσει το Γενικό Δικαστήριο, προκύπτει ότι το άρθρο αυτό συνδέει τα αποτελέσματα του εσωτερικού διαγωνισμού με τη μη ανανέωση της συμβάσεως εργασίας, η νομιμότητα της ως άνω αποφάσεως θα πρέπει να εκτιμηθεί λαμβανομένου υπόψη του άρθρου αυτού.

47 Κατά συνέπεια, η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθεται στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως δεν αρκούσε για να δικαιολογήσει το συμπέρασμα ότι η απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας μπορούσε να διαχωριστεί από τη σύμβαση αυτή.

48 Τρίτον, η αιτιολογία που εκτίθεται στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, κατά την οποία η SC δεν προέβαλε κανένα λόγο, αιτίαση ή επιχείρημα που να αντλείται από τις ρήτρες της συμβάσεως εργασίας, δεν αρκεί για να δικαιολογήσει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο.

49 Ασφαλώς, δεν αμφισβητείται ότι η SC βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό, προς στήριξη του τρίτου αιτήματός της, σε διάφορες παραβάσεις των διατάξεων των ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι διατάξεις αυτές δεν ήταν συμβατικής φύσεως ως προς την SC, χωρίς προηγουμένως να έχει ερμηνεύσει το άρθρο 1.2 της συμβάσεως εργασίας.

50 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε νομίμως να στηριχθεί στις διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 42 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκειμένου να προβεί, με τη σκέψη 46 της διατάξεως αυτής, σε επαναχαρακτηρισμό των ζητηθέντων με το τρίτο αίτημα της προσφυγής και, εν συνεχεία, επ' αυτής της βάσεως να διαπιστώσει, με τη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το εκπρόθεσμο του αιτήματος αυτού, το οποίο συνεπάγεται το απαράδεκτο του εν λόγω αιτήματος.

51 Επομένως, το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που προβάλλει η SC πρέπει να γίνει δεκτό.

52 Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε, με τις σκέψεις 54, 55, 71 και 72 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στο απαράδεκτο του τρίτου αιτήματος της προσφυγής-αγωγής προκειμένου να απορρίψει τα λοιπά αιτήματά της, η διάταξη αυτή πρέπει να αναιρεθεί στο σύνολό της, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών σκελών του δευτέρου λόγου αναιρέσεως ούτε των λοιπών λόγων αναιρέσεως.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

53 Σύμφωνα με το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί το ίδιο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.

54 Αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

55 Συγκεκριμένα, καταρχάς, στο Γενικό Δικαστήριο εξακολουθεί να απόκειται, λαμβανομένου υπόψη του λόγου ακυρώσεως που έγινε δεκτός, να ερμηνεύσει το άρθρο 1.2 της συμβάσεως εργασίας, πράγμα το οποίο συνιστά εκτίμηση πραγματικών περιστατικών (πρβλ. απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2015, Επιτροπή κατά ANKO, C-78/14 P, EU:C:2015:732, σκέψη 23, και διάταξη της 21ης Απριλίου 2016, Borde και Carbonium κατά Επιτροπής, C-279/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:297, σκέψεις 30 έως 32), προκειμένου να αποφανθεί αν η εν λόγω σύμβαση δύναται να διαχωριστεί από την απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και από την απόφαση περί μη ανανεώσεως της εν λόγω συμβάσεως.

56 Εν συνεχεία, υπογραμμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε ούτε την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Eulex Κοσσυφοπέδιο ούτε το βάσιμο του τρίτου αιτήματος της προσφυγής-αγωγής, μολονότι η εξέταση αυτή θα είναι απαραίτητη αν γίνει δεκτό ότι οι αποφάσεις που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως συνδέονται με τη συμβατική σχέση μεταξύ SC και Eulex Κοσσυφοπέδιο.

57 Τέλος, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει τελικά ότι το αίτημα αυτό είναι παραδεκτό, θα πρέπει, υπό το πρίσμα των εκτιμήσεων που εκτίθενται στη σκέψη 52 της παρούσας αποφάσεως, να επανεξετάσει τα λοιπά αιτήματα της εν λόγω προσφυγής-αγωγής.

58 Επομένως, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο.

Επί των δικαστικών εξόδων

59 Δεδομένου ότι η υπόθεση αναπέμπεται στο Γενικό Δικαστήριο, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα σχετικά με την παρούσα αναιρετική διαδικασία δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο (T-242/17, EU:T:2018:586).

2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)